

ωσις, ἀλλὰ καὶ ὡς τέρψις, ὅπως θεωρεῖται σήμερον πάρα τοις πλείστοις τῶν ευρωπαϊκῶν λαῶν. Πρὸς τοῦτο δὲ καὶ παραγγέλλω, κύριοι, νὰ ἐπιστήσητε σπουδών καὶ συντόνων τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τοῦ σοθερωτάτου τούτου ἀντικειμένου.”

— Συνέθεσα ἡ Πανεπιστημιακὴ Σύγκλητος, ωρίσεν
θέμα τοῦ Δημοσίου προσώπου « περὶ τῆς προικὸς μετά-
τοὺν θάνατον τοῦ συζύγου ». Λίστα προσεχῶν θὰ διέρθωσθαι καὶ
θὰ δημοσιεύσθαι καὶ οἱ δροι, ὑψ’ οὖν καλούνται εἰς τὸν δια-
γωνιόμον τοῦτον οἱ καθ’ ἡμᾶς νομομάθεται.

— Γήν παρελθούσαν Κυριακήν απέβισσεν ἐνταῦθα, το
780ν τῆς ἡλικίας του ἄγονος ἔτος, ὃ ἐκ τῶν πρώτων μελῶν
τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας καὶ ταμίας αὐτῆς ἀπὸ τῆς
συστάσεως της, ὑπουργός ἦλθοτε ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Πα-
ραγιῶν τῆς Ἑρμούπολης, ἀνὴρ πολυειδῶν ἐργασθεῖς
ὑπὲρ τῆς ἀνοπτύξεως τῶν δύο πρωτίστων παραγόντων τοῦ
ἐθνικοῦ πλούτου, τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας, ἀκάματος
ἢ μέχρι τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν τοῦ βίου του.

Ο Εμπρανόπουλος είστηλθεν εις την δημοσίαν ὑπηρεσίαν εύνήλιας ἀπὸ τῆς ἔδρουσεως τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους, διεκρίθη δὲ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ διὰ τὴν μετά ζήλου ἔκτελεσιν τῶν καθηκόντων του καὶ τὸν πράκτικον αὐτοῦ νοῦν. Τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπεχώρησε τῷ 1862, συμπληρώσας 33 ἔτην ἐν αὐτῇ καὶ ἔκτοτε ἀφίερωθη εἰς ἐπιστημονικὰς μελέτας. Ἐκλήρη τὸ παντούν ως ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τὸ 1866 ἐπὸ τῆς προεδρίας Βενιζέλου Ρούφου καὶ τὸ 1884 πρωθυπουργοῦντος τοῦ Ἀριστείδη Μωραΐτην. Ὑπῆρξε μέλος τῆς Βιομηχανικῆς καὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπῆς καὶ πρόεδρος αὐτῆς καθ' ἧν περίσσον ἐτελέσθη ἡ ἔκθεσις τοῦ 1875, ὑπὲρ ἣς τοσούτον ἥγανθισθη. Ἀπὸ εἰκοσιπεντατίας διετέλει μέλος καὶ ταμίας τῆς Ἀγραιολογικῆς Ἐταιρείας, ἐπίστης δὲ καὶ τῆς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ στόλου αὐτοῦ τῆς συστάσεως της. Ἡτο πεπτική ἀρχῆς ἐτάξεως καὶ μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Φιλεππαίδευτικῆς Ἐταιρείας καὶ ἄλλων σωματείων. Αποθανὼν κατέλιπεν ἀνεκδότους σπουδαίας οἰκονομολογικὰς μελέτας καὶ ἔκθεσίς τις περὶ γεωργίας.

— Εγ τεν βιβλιοπαλαιούν Μπέκ έξεδδοή «Οὐδόγιος των Μητέρων, ἡ τοι ὑγίεινη τῶν βρεφών, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων δοκιματέρων παῖδειατροῦ συγχρημάτων» ὑπὸ Κ. Κυριαζῆδου, λατροῦ παῖδειφρηγοῦ τῆς παθολογίας τῶν παιδίων ἐν τῷ Εθν. Πανεπιστημιῳ. Τὸ βιβλίον εἶνε φιλοκάλων ἔκτετυπμάνων ἐν τοῖς κατατάσσεταις «Ἀνέστη Κωνσταντίνοις, κομηστεῖται» ὑπὸ 21 εκάνοντας ἐν τῷ καιμένῳ. Πωλεῖται ἐν τῷ Βιβλιοπαλαιώπι τῆς «Εστίας» ἀντί δραχ. 3,50, ταχυδρομικῶς ἀποστελλόμενον ἀντί δραχ. 3,80.

— Τὸ βιθλιοπωλεῖον Βίλμπρυ ἔκβοτο εἰς μικρῷ σχῆμα κομψότατον ἡμερολόγιον, μετὰ καλλιτεχνικοῦ πολυχρόνου ἐξωπλύλου, ἔκπινωθέντος ἐν τῷ ἡγιονερφειῷ Προῦνδμαν. Αἱ χρονολγήσαι εἰσὶν ἀνάγραμματα καὶ κατὰ τὸ ἰουλιανὸν καὶ κατὰ τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον. Τιμᾶται λεπτῶν 40, καὶ εὑρίσκεται ἐν τῷ Β.θλιοπωλείῳ τῆς Ἐστίας.

— Ἐπέκυριά τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδρίαντος τοῦ Καποδιστρίου ἐν Κερκύρᾳ, ὡν ἡ τελετὴ Διώρας ἀνεβλήθη διὰ τὴν ἐπελθόνταν κακοκαιρίαν εἰς τὴν Κυριακήν τοῦ Θωμᾶ, ἔτεσδο-
θησαν ἐν Κερκύρᾳ εἰς ὅλης ἀλιγάδιον ὀλυμπούσιον: *[Νύνεις περὶ τοῦ βίου γεννητοῦ Καποδιστρίου, Κυθερνήτου τῆς Ἑλλάδος]* ἀ-
φιερούμεναι: εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδρίαντος: αὐτοῦ, ὑπὸ-
τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Τόμπρου.

Ἐπίσης ἐξεδόθη ἴταλιστι καὶ στρατιωτικὸς ὑμερος εἰς
Ίωάννην Καποδιστριαν ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. Ἰωσήφ Ρα-
μέλλην.

— Ἐξεδόθη τὸ Σ' τεῦχος τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου τῶν
Ch. Lyon-Caen καὶ L. Renault, οὐτένις τὴν μετάφρασιν
ἀνέλαβον καὶ ἐκάποιουσθεντὸν οἱ παρ' ἡμῖν δικηγόροι κ. κ.
Σ. Κ. Παπάζηνος καὶ Γ. Δ. Μελίσσουργάς.

πρώτος προσῆλυτος, τὸν δόπον μέχρι τοῦδε ἀπέκτησεν ὁ κ. Φωρδούς, εἶναι ὁ γνωστὸς λόγιος κ. Ἰστιθώρος Σκυλίτζης, δοτὶς δι' ὅμιλας του, ἐκφωνηθεῖσας ἐσχάτας ἐν τῷ Συλλόγῳ «Παραστᾶσθ», προτείνει «πρὸς ἑξιονάθησιν χώρου καὶ χρόνου» ν' ἀποσκορακίσθωσιν ἡ ψήλη καὶ ἡ βαρεῖα, νὰ διατηρηθῇ δύμας καὶ γρήσις τῶν ἄλλων τῆς γραφῆς σημειών, δισταύλησην καὶ ἀποστολήν της στον οὐρανόν, ἀναγνώσεως τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης ἕπεινον θήσανταν χάριν ὅρθης ἀναγνώσεως τῆς γραμματικῆς. Ἀγνοοῦμεν πόσας ουσίας θὰ εὑρητὴ ἀκολούθους καὶ τὸ ἡμίμετρον τοῦτο τοῦ κ. Σκυλίτζη, δὲν εἰναι δύμας, φρονούνει, ἀμορούν ἐνδιαφέροντός τινος νὰ γεινῃ γνωστὸν διτὶ πολὺ πρὸ τοῦ κ. Σκυλίτζη καὶ τοῦ κ. Φωρδού, ηδη ἐν ἔτει 1819, εἰχε τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σύστημα τῆς ἀνευ τόνων καὶ πνευμάτων γραψῆς καὶ ἐκτυπώσεων τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, καὶ δύμας δὲν ἐγένετο παραδεικτόν, ἀλλ' ἐγκολούθησαν οἱ τόνοι ἐλληνικήν μανθάνοντες νὰ μανθάνωσται τὴν χρῆσιν τῶν τόσον δυσκόλων καὶ ὀξηληρῶν τούτων γραφικῶν σημειών.

Ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐλληνικῆς σχολῆς υπάρχει βιβλίον τι, χρηστομαθείας εἰδούς, πρωτορισμένον εἰς κρητιν τῶν τὴν ἐλληνικὴν συριδαζόντων καὶ τετυπωμένον οὐτισμῷ, ὥστε ἔκτος τῆς δασείας, τῆς ἀποστρόφου, τῆς ὑπόγειης γραμμένης, τοῦ κόμματος καὶ τῆς τελείας οὐδὲν ἄλλο σημεῖον ὑπάρχει, οὔτε ἡ φιλη οὔτε οἱ τόνοι. Τὸ βιβλίον ἐπιγράφεται ὡς ἔξης: « *Lectiones graecae in usum auditorum philosophiae, anni primi et secundi* — Viennae Typis schrambelianis — 1819, περιλουσθέντες δ' ἐν 135 σελίσι τσχήματος μεγάλου ὅγδοου κατ' ἐλογήν τεμάχια ἐκ τοῦ Ἡρόδοτου, Ἰπποκράτους, Θουκυδίου, Σενοφόντου, Πλάτωνος, Ἀριστοτέλους, Πολυβίου, Στράβωνος, Δουκιανοῦ, Πλούταρχου, Ἐπικρήτου, Μάρκου Αύρηλου, Ὁμήρου, Ἡσίοδου, Τυρταίου, Θεοκρίτου καὶ τινῶν ἐπιγράμματα ἐκ τῆς Ἀνθολογίας, ἃνει σχολίων καὶ σημειώσεων. Ἰδού τινα παραδείγματα ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου: Σελ. 107 ἐκ τῶν τοῦ Μάρκου Αύρηλου:

„Το τεχνιον, ή εμαθες, τουτω προσανταπαυν. το δε ύπολοιπον του βιου διεξελθε, ως θεος μεν επιτετροφως τα σεαυτον παντα εξ ολης της ψυχης, ἀνθρωπων δε μηδενος μητε τυρκων, μητε δουλων έχυτον καθιστας.»

Σελ. 138, ἐκ τῶν τοῦ Νικάρχου :
«Πολλαὶ μυρίαδαις Φηφίζων Αρτεμιδώρος,
καὶ μηδὲν δύπλων, ζῇ βίον ἡμίουνα,
πολλάκις αἱ χρυσοὶ τιμαλφέα φορτὸν εχουσσαὶ^{τοι}
πολλὸν ὑπέρ νωτους. Υορτὸν εδουσὶ μονον.»

Τίς δ' ή αἰτία, δι's ήν τὸ πρὸ δεῖδη ἔτῶν εἰσαχθεὶς νεω-
τερισμὸς δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπικρατήσῃ, καίπερ ἀπαλλάσσων
τοὺς τὴν ἐλληνικὴν μανθάνοντας πολλῶν κόπων καὶ φρονί-
δων; 'Η ἀπάντησις εἶναι προχειροτάτη. Διότι δῆλοι ὅληγεν-
ρους κόπων πρέπει νὰ καταβάλλωσιν οἱ γνωρίζοντες ἡδη-
τὴν γλῶσσαν, ὅπως ἀπομαθωσι τὴν τῶν σημειών τούτων
χρήσιν η̄ οἱ ἀγνοοῦντες αὐτήν, διποτεί μάθωσιν αὐτά, η̄ δ' ἐ-
φερμογὴν τοῦ συστήματος δὲν δύναται νὰ γενῇ ἀνεύ τῆς θε-
λήσεως καὶ συνεργασίας τῶν πρώτων. "Επειτα καὶ ὁ λόγος
δι's δὲν ἐπενόθησαν πάλι ποτὲ τὰ σημεῖα ταῦτα, τὸ νὰ πε-
ρισσωσαν τὴν ὅρθην προφορὰν τῆς γλώσσης ἐπειδὴ τοῦ κυκεῶνος,
εἰς δὲν εἰχον περιτῆγειει αὐτὴν αἱ διαλεκτικὴι ὡς πρὸς τοῦτο
διαφοραὶ καὶ η̄ παρὰ βαρβάρων λαῶν ἐλλιπῆς αὐτῆς χρήσις
καὶ στρέψισις, ὁ λόγος οὗτος ὑψίσταται σήμερον μᾶλλον η̄
τότε, ἀφοῦ η̄ νεωτέρα μᾶλιστα γλώσσα εὑρίσκεται ἀκόμη
ἐν τῷ καταρτίζεσθαι. Εἰς μάτην λοιπὸν κοπιάζουσιν οἱ ἀνά-
μορφωταὶ τῆς ἐν χρήσει γραφῆς.

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ της 'Ηπειρώτιδος, θυγατρὸς Νεοπολέμου τοῦ Ἀλκέτου, νομίμου γυναικὸς Φιλίππου τοῦ Β' βασιλέως τῆς Μακεδονίας, καὶ μητρὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, τὴν βιογραφίκην φιλοπονήσας ἐπιστημονικῶν κατὰ τὰς ἀρχαὶ πηγῶν καὶ ταύτην ἀφιέρωστες τοιαὶ καὶ προσφανήτας τῷ Ἑν Ηπειρωτικῷ οὐρανῷ ἀλληλικῷ φιλολογικῷ. Συλλόγῳ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς εἰκόσιεπτητετράδος, καθηκόν μου ἔθεωρησα, ἀντί τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς ἐν τῷ περιοδικῷ ἔκεινον, τοῦ ὅπου οὐ ή ἀνάγνωσις εὐάρθρωμοις λογίοις καὶ σοφοῖς πρωτοριαμένῃσιν, ἰδιοτέρως καὶ δημοσιεύσων ἐν μικρῷ βίβλῳ ἵνα ή ἀνάγνωσις αὐτῆς καταστῇ προσιτὴ πᾶσι τοῖς λογίοις καὶ φιλομόθοις καὶ ἴδιᾳ τοῖς Μακεδόναις καὶ 'Ηπειρώταις, οἵτενες

πλείστον πάντων τῶν λοιπῶν ἐνδιαιφέρονται εἰς τὴν γῆσιν τοῦ βίου αὐτῆς, ὡν τὸν μὲν γέννημα καὶ θερμόμα τὸ πήρεσσιν ἢ Ἡπειρώτις (Ἀμβροσιών· σιλόπαις Μυρτάλην, τῶν δὲ περιθόδους βασαλίσσα διετέλεσεν ἐπὶ εἴκοσιν δλόκληρχ ἔτη η ἥρουστοκος Ὄλυμπιάς.

Τοῦτο δὲ ποιῶν, νομίζω ὅτι ἀνταποκρίνομαι πληρέστατα εἰς τὴν φιλομουσίαν καὶ φιλοπατρίαν τῶν τε Μακεδόνων καὶ Ηπειρωτῶν, οἵτινες διακατῶ ἐπιβυθούσι νῦν γνωρίσωσιν οἰνήδηπον σπουδάζειν τῆς ἴστορίας αὐτῶν μέρος, πολλῷ δὲ μᾶλλον ὄλλεκρον τὴν ἱστορίαν τῆς γεννητησίας τὸν 'Ἀλέξανδρον μυτερός' Οὐλμπιάδος, ήτις μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ πλεῖστον ἀγνωστὸς ἔστειν ἡμῖν.

Ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἴστοροῦντα δι τοιλαὶ μὲν γυναικεῖς διέπρεψαν ἐπ' ἀρετῇ, ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ἐπὶ κάλλει καὶ ἔφημι- οθησαν ἐπὶ τινῶν φυσιῶν καὶ ἐπικτήτων τούτων προτερ- μάτων, οὐδεμὲν δύμας αὐτῶν εἰς τοσαῦτην ἀνῆλθεν ὑψηλὴν θέσιν καὶ περιπλήκη, ἐπὶ τοσοῦτον ἑδρόσθην καὶ τοισιντὸν διε- δραμάτισε πρόσωπον ἐν τῇ Μακεδονικῇ καὶ Ἡπειρωτικῇ ἴ- στορᾳ ὡς βασιλόπαις Ἡπειρώτης, ὡς νόμιμος γυνὴ τοῦ παν- τοδυνάμου Φιλίππου καὶ ὡς μήτηρ τοῦ ἐνδοξοτάτου Ἀλεξάν- δρου, δύσιν ἡ μητέρερχ Ὁλυμπιάς, ητις θερμότατα ἀγαπῶσα τὸν μὲν αὐτῆς καὶ σπάνιον καταλιπούσα παράδειγμα φιλο- σοφίας, τοσοῦτον περιπλῶς ἥγαπατο ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὃτε δέεταισαν οὗτος νὰ ἀποθεωθῇ ἡ μήτηρ αὐτοῦ «quorum Olympiada immortalitati consecrare decreverat» κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κουρτίου.

Τοισύτον μὲν ἐν συντόμῳ ἔστι τὸ ἀγγελλόμενον νέον φολοπόνημά μου, μικρὸν μὲν κατὰ τὴν ὥλην καὶ τὴν ἔκτασιν, συνιστάμενον ἐκ 10 τυπογραφικῶν φύλλων καὶ ἔχον ἐπὶ τοῦ γενεύπολον τὴν εἰκόνα τῆς Ὀλυμπίας, φωτογραφικῶς μεγεθνωτέσσαν ἔξ αρχαίον μοναδικοῦ νομίσματος, μέγχα δύων κατὰ τὴν οὐσίαν καὶ τὴν ἐπιστρόψητα, ὡς λεπτομερώς καὶ εἰστημονικῶς περιγράφον τὸν βίον τῆς μητρὸς ἐκείνουν, οὐ τὸ θνοῦα καὶ νῦν ἔτι μετὰ σεβασμοῦ ἀναφέρει σύμπασα ἡ ἀνθρώπτης! Ἡδὲ ἔκτυπωσις αὐτοῦ ἀρχεται ἀπὸ τῆς προτεγμένης ἑδρούμαδος καὶ ἡ τιμὴ ἐκάστου αντιτύπου ὠρίσθη διὰ πάν τοὺς ἑντὸς τοῦ κράτους συνδρομητὰς εἰς δραχμὰς 2 $\frac{1}{2}$, διὰ δὲ τοὺς ἔκτος αὐτοῦ εἰς φράγχα 2 $\frac{1}{2}$ πληρωτέα ἄμα τῇ παραλαβῇ τοῦ ἀντιτύπου.

· Οὐτε νὰ γίνωσι συνδρομηταὶ πρὸς κάλυψιν ἐξόδων αὐτοῦ οὐχὶ ἀμοιβὴν τῶν πόνων αὐτοῖς κό-
· ως, δύνανται νὰ ἔγγρφωστε τοιούτου: ἐν τῇ
· ἄγγελοι: "Οσοι ὅμως δὲν ἔχουσι: καὶ ὅρεξιν πλη-
· χρκαλαοῦνται νὰ μη ἔγγρφωστε καθόλου.

ήρησι τῇ 12 Δεκεμβρίου 1886
Μαργαρίτης Γ. Δήμιτρα
καθηγητής

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Περασκευή, 2 Ιανουαρίου.

μεική κληγησις ἐπετάθη καθ' ὅλην τὴν παρελθοῦ-
ίδα, καθ' ὅσον ἐπλησσαὶς ή ἡμέρᾳ τῶν ἐκλογῶν.
Οἱ ὑποψήφιοι τῶν ἀντιθέτων συνδυασμῶν ἀπανταχοῦ τού-
πράσουν πάσαν κατέβασιν προσπάθειαν ἵνα ἔξασφαίσισσαν
ἴσιντος τὴν νίκην, συνηγοροῦντες ἐκάτεροι ὑπὲρ τοῦ συ-
στηματος, οὐτινος ὁπαδοῖς ἐκτρύχθησαν. "Ἡδη δὲ ἐφθασε-
τέ τέρμα τῶν ἀγώνων αὐτῶν, καὶ τὴν Κυριακὴν θέλει ἐ-
λέσθαι ἐκ τῶν κατόπιν ἣ ἐτυμογορία τοῦ ἔθνους. "Ὑποτί-
θετας κατὰ τοὺς πιθανωτέρους ὑπολογισμούς: διτὶ ἐν τῷ ἀ-
γώνι θέλουσι κατησχύσεις ὁ διπάδοι τῆς Κυβερνήσεως. "Ἡ-
πλογὴ διεέγεται καθ' ὅλην τὴν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς ἀνατο-
λῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἥλιου, κατὰ τὸ διάστημα δὲ τῆς νυ-
κτὸς θέλουσι γνωσθῆν τὰ πλείστα τῶν ἀποτελεσμάτων, ἐξ ᾧ
τελεῖς κατοδειγμή ή τελεική ἔχεσθαις τοῦ ἄγνων.

—Τακτικώσαταί έπειτα καθέκοντά του ώς
επινηπολοχαγός ἐν τῷ 1ῳ συντάγματι ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος
Κωνσταντίνος. Καθ' ἔκστητη προσερχόμενος εἰς τὸν στρα-
τιώνα κατὰ τὴν κεκανονισμένην ὥραν, τὴν μὲν πρωΐαν διέδ-
ινεται θεωρίαιν ὑπὸ τοῦ λοχαγού του πεζούν κ. Ι. Ἰωσα-
φην, μετὰ μεσημβρίαν δὲ παρίσταται εἰς τὰ γυμνάσια
ετ̄ ὀλίγας ἡμέρας πρόκειται ν' ἀναλάβῃ καὶ μόνος τὴν
μνασίαν τῆς διωμοίρας του. Τὸ ἀπέτελον τῶν τάχτων τούτων

διαδόχου, ή προσήνεαί του, καὶ ή πρὸς τοὺς ἀνωτέρους του εὐπειθείας κατέκηπταν αὐτῷ ἐντὸ. δίλγων ἡμερῶν τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν τῶν ἐν τῷ συντεγματι ἄξιωματικῶν, καὶ πάντας ἔκβαρουσαν τὰ πολύτιμα προσέβατα τοῦ νεαροῦ ἀνθυπολοχαγοῦ. Εἶνε δὲ τέλος ἀνθυπολοχαγὸς διαδόχος προθύμων καὶ μετὰ ζῆλου ὑποβαλλόμενος εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς θέσεώς του, χωρίς ποτε νὰ ἐπίζητῃ οἰσανθήποτε διάκρισιν ἔνεκα τῆς ψυχῆς ἰδιότητός του. Λαμβάνει γνῶσιν καθ' ἑκάστην τῆς ἡμεροίας διαταγῆς, ἔχει ὑπηρέτην του στρατιώτην, ὃντας πάντες οἱ ἀξιωματικοί, ἥδη δὲ ἀνεγράφη τὸ δόνομον του καὶ εἰς τὰς μισθοδοτικὰς καταστάσεις. Ο διαδόχος ἔλλαβεν ώς μισθὸν αυτοῦ κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Δεκέμβριον. δραχμὰς 86.

— Ἡ γῆ πάλι διὰ διακονιώσεως αὐτῆς ἐξέφρασε παράπονα κατὰ τοῦ ἔχαντος γεν. προξένου καὶ τῶν ἐν Ρεθύμνῃ ταῖς Ἡρακλείῳ προξένων δημόσιων, ὃς ὑποκινήσαντα δῆθεν τὰς ὑπὲρ τῆς ὁμώσεως διαδηλώσεις τῶν Κρήτων, τὰς γενομένας ἐπ' εὔκαιρᾳ τῆς ἐνήλικιωσεως τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου. Ἡ μετέπειτα κυβερνήσεις ἀπήντησεν εἰς τὴν δια-

κατεύθυνσι της Υ. Πώλης δι' ἑτέρας μαχρᾶς διακοινώσεως ἀναιρεόντα τοὺς ἵσχυρισμοὺς τῆς δύωμακινῆς κυβερνήσεως.
— Ἐφίκετο ἐντάσθα τὴν Κῶνσταντινουπόλεως ἐπορχο-
μένη δευτέρᾳ ἱαπωνικῇ ἀποστολῇ, ἀποτελουμένῃ πρὸ τοῦ
στρατηγοῦ ὑποκόμιτος Τίνι ὑπουργοῦ τοῦ ἐμπορίου ἐν Ἰα-
πωνίᾳ, τοῦ λοχαγοῦ τοῦ μηχανικοῦ Μουράτα καὶ τοῦ Σ.
Σγίζα.

— Ἐπανῆλθον ἐκ Μεσολογγίου οἱ καὶ Γκοττάλαν ἀρχιμηχανικὸς καὶ Ρόσσελ πρέπειος τοῦ Βελγίου καὶ ἀντιπρόσωπος τῶν Βέλγων κεφαλαιούχων, μεδ' ὧν γίνονται διαπραγματεύσεις πρὸς παραχώρησιν τῆς κατασκευῆς τῆς ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ἀρταν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Γκοττάλαν, ήτις προσεχῶς ὑποβλήθησται εἰς τὸ ὑπουργεῖον, η σιδηροδρομικὴ αὐτῆς γραμμὴ, ήτις θὰ ἔχῃ μῆκος 45 χιλ. ἐν δισ., θὰ διέρχηται δι' Αιτωλικοῦ, Ἀγρινίου, Καρβασσορᾶ κτλ. καὶ θα καταλήξῃ εἰς "Ασταγ.

— "Ἡ Ἐφημερίς" μανθάνει ὅτι μεταξύ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐνταῦθα ἀντιπροσώπου τῆς Προεκοφλητικῆς Τραπέζης τῶν Παρισίων κ. Μερίκιν ὑπογράφεται προσεχῶς ἡ σύμβασις περὶ κατασκευῆς τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Λάρισαν σιδηροδρόμου.

— "Συνελθόν τὸ συμβούλιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης
δῆρισσον ὡς μέρισμα διανεμήθεον εἰς τοὺς μετόχους, διὰ
τὴν δὲ ἔξαρμάν τοῦ λήγοντος ἔτους, δρ. 135 κατὰ μετοχήν.
Τὸ μέρισμα τοῦτο εἶναι ἀνώτερον κατὰ δραχ. 5 τοῦ διανεμη-
θέντος κατὰ τὴν α' ἔξαρμάν του 1886.

ΑΔΔΗΔΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

χ. Γ. Κ. Μυτιλήνην. 'Ενεγράφησαν πάντες καὶ ἥρετο οἱ πρὸς αὐτούς ἀπόστολὴ τὸν φύλλου. Πλείστας εὐχαριστίας διὰ τὴν φιλικὴν ποστορίξιν. — χ. Γ. Δ. Λεψίαν. 'Ανθεῖς ἔλασεν εκεῖνο ποὺ τὸν ἄνηκε. — χ. Π. Θ. Ε'. Ἐνταῦθα. Αἱ μετοχαὶ τοῦ δανείου τῶν 30,000,000 κληροῦνται τετράκις τοῦ ἔτους, εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας. Αἱ δόριζμεναι κληρώσαις ἔτενοντο μέχρι τοῦδε ταχικῶς. 'Η ἐκαργύρωσις τῶν κληρουμένων μετοχῶν γίνεται ἐπὶ τὸν κεντρικοῦ ταμείου. 'Εξ αὐτοῦ δὲ λαμβάνει τὰ χρήματα καὶ ὃ ἐν τῇ ἐξαρτικῷ απόγονος τοιούτων ὡμολογίων, πέμπων αὐτὰς πρὸς ἀντιπρόσωπον του ἐνταῦθα. — χ. Η. Π. Η. Ταγανρόγ. 'Η ἐπιταγὴ ἐλήφθη καὶ θελούμεν φροντίσει τὴν ἐκαργύρωσιν αὐτῆς. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θεράπως διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς 'Εστίας εὐμενεῖς ύμῶν φροντίδας. Κατὰ τὰ λοιπὰ συνεμφορθώθημεν τῇ ὑμετέρᾳ ἐπιστολῇ, ωἱ ἰδιαιτέρως ἀπήγνηταμεν. — Σεβ. ἀρχ. Γ. Γ. Βουδαπέστην. 'Ἐλήφθησαν, ἐπιηρώθησαν δὲ τὰ ἀνήκοντα τῇ 'Διαπλ. τῶν Π.'. Τὸν συμπληρωθέντα Α' τόμον τῆς 'Ιστορίας Δάμπτου δεδεμένον ἀπεστείλαμεν ἥδη πρὸ ἡμερῶν. — Ταχικωτάτῳ ἀγραγωσθεὶ τῆς 'Εστίας'. 'Οταν τὸ ἅθροισμα τῶν 3 ἀριθμῶν συμπέσῃ νὰ είνει μικρύτερον τοῦ 7, τότε αὐτὸ τὸ ἅθροισμα δηλοῖ τὴν ἡμέραν τῆς ἑδδομάδος. Ούτως ἐπὶ τῶν 3 παραβειγμάτων, ἀτινα παραθέτετε, η μὲν 1 Μάϊον συμπίπτουσα πρὸς τὸν ἀριθ. 5 εἰνι παρασκευή, ἡ 1 Αὔγουστου πρὸς τὸν ἀριθμὸν 6 εἰνι Σάββατον, ἡ 1 'Οκτωβρίου πρὸς τὸν ἀριθμὸν 4 εἰνι Πέμπτη. 'Ανοιξετε ἐν οἰονδήποτε ἡμερολόγιον καὶ θὰ βεβαιωθῆτε περὶ τούτου.